

Speech slotfeest Blokhuispoort 19 juni 2008

Beste mensen,

Welkom op de laatste justitie bijeenkomst in de blokhuispoort. U hoorde net het wel vertrouwde geluid van de bel van de A. vleugel.

Ja DE BEL! De bel die er zo maar was en zo maar (tijdelijk) verdwenen was De Bel van gehoorzaamheid!

In de uitnodiging stond dat u van harte welkom was op dit afscheidsfeest. Toen ik de uitnodiging ontving en aandachtig had gelezen mijmerde ik zo eventjes weg naar de gezellige verjaardagen bij m'n zus en zwager vroeger.

U zult zich afvragen, wat heeft deze bijeenkomst nou te maken met een familiefeest je van de unit directeur.

Nou dat zit zo: op die bewuste verjaardagen werd er altijd gezongen en voorgedragen.

Vaak werd er wel hetzelfde repertoire gezongen. En 1 van de liederen die dan steevast ten gehore werd gebracht ging over een man, die de avond er voor stevig aan de boemel was geweest, en die zich dan de volgende dag afvroeg:

" WIE KAN ME ZEGGEN WAAR IK BEN GEWEEST? ...WAS HET EEN VERJAARDAG- OF EEN BEGRAFENISFEEST "?

Het was die laatste regel, waardoor ik me afvroeg hebben we het over een verjaardag of een begrafenisfeest.

Ik vroeg me dit af omdat ik van vele mensen weet, dat het afscheid zwaar valt en dat er emoties aan te pas komen.

Buitenstaanders hoor je dan denken ... "emoties bij een gebouw" ?? het is een hoop stenen die op elkaar zijn gestapeld Hoe kan dat nou emoties oproepen.

Wij die er gewerkt hebben weten beter; De blokhuispoort is meer dan een hoop stenen.

Een historisch gebouw, met een heel lange en rijke geschiedenis. Een gebouw dat geschiedenis heeft gemaakt in de 2e wereldoorlog; Een gebouw dat het hoofd decor was voor een historische film; Een gebouw waarvan een dvd is gemaakt Een gebouw dat is bezongen Waar duizenden gedetineerden hebben verbleven op een wijze waar men eigenlijk altijd heel tevreden over was "als je dan toch moest zitten dan maar in de BHP" Maar waar ook duizenden bezoekers zijn rondgeleid.

Maar vooral een gebouw met uitstraling zowel van buiten als vanbinnen; Een gebouw dat warmte uitstraalde waar het een voorrecht was om in te werken.

Vele malen hingen er donkere wolken boven dit gebouw De dreiging van sluiting. Halverwege de jaren 90 werden na een dreiging tot sluiting alle cellen gerenoveerd en aangepast aan de tijd.

We konden weer een tijd vooruit.

Door de noodlottige schipholbrand werd heel gevangeniswezen weer even wakker geschud er moesten acuut maatregelen genomen worden zowel op het personeelsgebied, denk aan BHV-sterkte en BHV-opleidingen. Er werd geïnvesteerd in de brandveiligheid brandmeldapparatuur in elke ruimte.

Echter ook door deze noodlottige brand werden alle eisen op het gebied van de brandveiligheid nog eens tegen het licht gehouden en aangescherpt. Op een moment dat er leegstand was en de celcapaciteit (zeker in het Noorden) veel te groot was.

Het was o.m. deze combinatie van factoren (overcapaciteit versus grote investeringen) die de directeur gevangeniswezen deed besluiten om het doek definitief te laten vallen voor de Blokhuispoort.

Eerst werd in de A-vleugel leegstand gecreëerd Daarna was de B- vleugel aan de beurt.

En iedereen die ik daarna heb gesproken en dat zal zo ongeveer iedereen wel zijn geweest schat ik zo in, vond het toch wel een begrijpelijk besluit. Hoe jammer we het ook allemaal bleven vinden.

Toen eenmaal de conclusie was getrokken, dat de Blokhuispoort niet veilig was, waar men geen verantwoordelijkheid meer voor kon en wilde nemen, ging het snel zeer snel.

In een hoog tempo werd de gehele inrichting leeg gemaakt. De laatste gedetineerde die de Blokhuispoort verliet werd met alle egards uitgeleide gedaan En toen ontstond er de leegte niet alleen de bajas maar ook het gevoel bij de mensen.

Nog diezelfde dag hebben we een gezellig samenzijn georganiseerd om te vieren ofzo u wilt te gedenken, dat de Blokhuispoort voorgoed had afgedaan als bajas.

Zoals gezegd leek alles plotseling met stoom en kokend water te gaan. De ingestelde projectgroep "sluiting" is voortvarend aan de slag gegaan om de mensen zo goed en zo snel mogelijk (tijdelijk) te herplaatsen. In de meeste gevallen is dit ook goed gelukt.

Door dit stoom en kokend water, kon het ook gebeuren, dat niet alle mensen en zaken die aandacht kregen, die eigenlijk wel hadden moeten. Zo kon het gebeuren dat 1 of meerdere collegae "stilletjes" met FLO was gegaan zonder aandacht zonder bonnetjes zonder bloemetjes en dat is dan heel spijtig. Onder normale omstandigheden zou dit zeker niet zijn gebeurd.

In een later stadium hebben we hier alsnog op een passende wijze bij stilgestaan en volgens mij naar volledige tevredenheid van betrokkenen.

Zo is er bij een aantal mensen een tijd lang de hoop geweest om toch nog enige tijd in de Blokhuispoort te kunnen blijven; Aan de Rijksgebouwendienst was gevraagd om mee te delen in de personeelskosten voor de bewaking/ beveiliging van het gebouw.

Dit bleek echter niet mogelijk. De Rijksgebouwendienst wilde justitie wel tegemoetkomen door de huur te beëindigen met ingang van 1juli 2008 i.p.v. 31 december 2008.

Dat dit consequenties had, hebben een aantal mensen van ons geweten. Het gebouw moest voor 1 juli dus volledig ontruimd opgeleverd worden. Over stoom en kokend water gesproken! Stelt u zich eens voor een gebouw volledig leeg maken, waar meer dan 100 jaar is verzameld en opgeslagen. Alles moest eruit!!!

Ik heb mensen zo erg zien zweten en zo erg had ik het in de jaren dat ik heb gewerkt in de Blokhuispoort nog nooit meegemaakt! Er is heel hard gewerkt!!!

Het gebouw is beveiliging technisch gezien inmiddels overgedragen een particulier beveiligingsbedrijf. Alle mensen zijn inmiddels tijdelijk herplaatst en de meesten zitten al op hun (tijdelijke) werkplek.

Het gebouw is leeg en zal over ongeveer 2 weken formeel worden overgedragen aan de Rijksgebouwendienst.

Het is nu de beurt aan de Plac (plaatsingsadvies commissie) onder de bezielende leiding van Joop Vos. De meesten van u zullen Joop nog wel kennen schat ik in.

Deze commissie zal plaatsingsadviezen gaan geven aan de algemeen directeur, die vervolgens zal besluiten.

Ik spreek bij deze de hoop uit, dat u tevreden zult zijn met de plaatsing die er voor u uit zal rollen en dat u ook in de toekomst een geweldige werkplek zult hebben. Ik wens u al het goede in een goede gezondheid.

Ik stel voor, omdat er al wat gedenkwaardige momenten zijn geweest, te vieren dat we nu allemaal in de gelegenheid zijn om dit gezamenlijk te beleven.

Laten we er een afscheidsfeest van maken!

Tenslotte wil ik, voor dat ik het woord geef aan de (wnd) locatiedirecteur, Ton Golstein, de bekende bel aan Ton overhandigen met het verzoek om deze bel een gedenkwaardige plaats in de Marwei te geven.

Ik wens u alle heel veel plezier!

Dank u wel.